

ת"פ 18957/11/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'וליס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18957-11-20 מדינת ישראל נ' ג'וליס

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ים (פלילי)
נגד הנאשם	מוחמד ג'וליס ע"י ב"כ עו"ד יהודה שושן	

גזר דין

- ביום 26.12.2021 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון ועל-יסוד הודאתו, בביצוע עבירת החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") עם סעיף 25 בחוק המוזכר.
- לפי האישום המתוקן שהוגש במסגרת ההסדר, ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד יום 1.11.2020, החזיק הנאשם יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה לה במדויק, בשטח ביתו ובחצריו בשכונת אל-זעים, במקום לא ידוע, אקדח מסוג FN שבכוחו להמית אדם (להלן: "האקדח" או "הנשק"), זאת ללא מחסנית או תחמושת. ביום 1.11.2020 או סמוך לכך, בעת שהגיעו שוטרים לבצע חיפוש בביתו של הנאשם, הוא זרק את האקדח וזאת בשל החשש שיאתרו אותו בחזקתו. בחיפוש שנערך זה נמצא בחצר ביתו. במעשיו אלה, כך לדעת המאשימה, החזיק הנאשם בצוותא חדא בנשק ללא רשות בדין להחזיקו.
- הצדדים הסכימו כי יטענו לעונש באופן חופשי. במעמד הרשעתו, ביקשו הצדדים תסקיר של שירות המבחן ולבקשת ההגנה - תוך שהובהר כי אין בכך כדי ליצור כל ציפייה - הוריתי על זימון חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.
- חוות דעת התקבלה ביום 27.6.2022 ותסקיר התקבל ביום 30.8.2022. הצדדים טענו לעונש ביום 5.1.2023.

חוות הדעת והתסקיר

- לפי חוות הדעת של הממונה, הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות.
- אשר לתסקיר, כעולה ממנו (בתמצית ותוך שמירה על צנעת הפרט), הנאשם בן 36, נשוי, אב

לילדים ועובד במקום קבוע. משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי. הוא השלים לימודים תיכוניים וכעת משלים לימודים להכשרה מקצועית. עד ביצוע העבירה מושא האישום, לא היה לו עבר פלילי. לאחר שהוגש נגדו כתב האישום והושתו עליו תנאים מגבילים, הוא נמצא מפר תנאים אלה ואף הורשע בהתחזות לאחר.

(7) לפי התרשמות שירות המבחן, הנאשם נוטל אחריות על מעשהו והוא בעל גורמי תמיכה משפחתיים משמעותיים ומיטיבים ולכן הומלץ בשעתו על שחרורו למעצר בית. ביחס לנסיבות העבירה, לדבריו, יום לפני החיפוש והתפיסה, גורם עברייני שלא הכיר קודם לכן, היה בקשר עמו וביקש להטמין את האקדח בחצר ביתו. הנאשם, "בחוסר שיקול דעת תקין", פעל לפי הדרישה. הוא מכיר בטעותו, מצר עליה וחש חרטה עמוקה גם לנוכח סלידת משפחתו הנורמטיבית מהתנהגותו. הוא הפיק לקחים בצורה משמעותית והדבר בא לידי ביטוי בשינוי תפיסתי אצלו.

(8) אשר להערכת המסוכנות וגורמי הסיכוי לשיקום, מחד גיסא, שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות מצד הנאשם, מסלידת המשפחה מהמעשה, מאורח החיים הנורמטיבי עד מועד ביצוע העבירה, מהשאיפות של הנאשם להתקדם בחיים ובמשפחה, מעובדת ההליך הפלילי כמרתיע אותו. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום. מאידך גיסא, ולענין גורמי הסיכון להישנות אירוע עברייני בעתיד, שירות המבחן התרשם כי על רקע עברו המשפחתי, קיים קושי אצל הנאשם בהפעלת שיקול דעת ובאי-הבנת השלכות מעשיו לפני ביצועו. בנוסף, נראה כי התמונה העובדתית ביחס לנסיבות ביצוע העבירה אינה ברורה די-הצורך, זאת לצד ההרשעה הנוספת תוך שהוא נתון בתנאים מגבילים. התסקיר ממליץ להימנע מענישה בדמות מאסר בפועל שיש בה לחשוף את הנאשם לחברה עבריינית או להביא להתדרדרות תפקודית אצלו. הוא ממליץ על עבודות שירות לתקופה ממושכת.

תמצית טענות הצדדים לעונש

(9) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי הנאשם הורשע בביצוע עבירה של אחזקת נשק בצוותא חדא. במעשהו זה הוא פגע בשלום הציבור. גלגול כלי נשק ברחוב יוצרת סיכון לפגיעה בחיי אדם, לעבירות פליליות ולטרור. אמנם התיקון האחרון בחקיקה בעבירות נשק אינו חל בעניינו של הנאשם, אך הוא מבטא את עמדת המחוקק והצורך בהחמרת הענישה. הנאשם נעדר עבר פלילי קודם למועד האירוע. הוא הודה וחסך זמן שיפוטי, אך מנגד, במהלך הליך זה הוא הסתבך בפלילים כאשר הפר תנאי מעצר והתחזה לאדם אחר. המאשימה סבורה שיש להעמיד את מתחם הענישה על 18 חודשי מאסר בפועל ברף הנמוך ועד 36 חודשי מאסר בפועל ברף הגבוה, לצד ענישה נלווית. היא עותרת להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. במסגרת טיעוניה, הגישה המאשימה את כתב האישום הנוסף שהוגש נגד הנאשם ופרוטוקול הרשעתו (מא/1).

(10) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד י' שושן - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי הוא הורשע בעבירה של החזקת נשק ללא מחסנית וללא תחמושת. כבר בחקירתו במשטרה הוא מסר כי אדם אחר הביא לו את האקדח יום קודם לאירוע. הנאשם החזיק את האקדח בביתו בארון גבוה מעל מקרר רחוק מהישג ידם של בני המשפחה. הנאשם בן 36, נשוי ואב לילדים קטנים. הוא עובד במשך שנים בתחום הרכב ומגיע ממשפחה נורמטיבית. ההפרה היחידה שביצע היא יציאה לטיפול רפואי כאשר היה עם איזוק אלקטרוני. למעט אירוע נקודתי זה לא

נפתחו נגדו תיקים נוספים. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. הוא היה עצור מיום 1.11.2020 עד יום 6.12.2020 (חודש ושבע). לאחר מכן הוא שוחרר באיזוק אלקטרוני עד יום 26.4.2021. מאז, הותר לו לצאת לעבודה בשעות היום. בהמשך, התנאים המגבילים צומצמו למעצר בית בלבד. כך שהוא היה תחת תנאים מגבילים למעלה משנתיים. הנאשם, בהתבסס על פסיקה רבה שהציג בא-כוחו, גורס שהעונש ההולם בנסיבות העניין הוא שישה חודשים שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו. ההגנה הגישה בטיעוניה לעונש טבלה מסכמת של פסיקה בעבירות נשק (1/נ).

(11) גם הנאשם עצמו דיבר בדיון לפניי. לדבריו, הוא טעה בהפעלת שיקול הדעת ולמד רבות מטעותו. מזה שנים רבות הוא עובד אצל אותו מעביד ולומד כיום במסגרת הכשרה מקצועית לעבודתו. מאז החקירה הוא נתון תחת תנאים מגבילים. ביחס להרשעה הנוספת, הוא יצא אז בזמן מעצר הבית זאת מסיבה רפואית שקשורה לכליה שלו ויש לו מסמכים שמעידים על כך. בכל אופן, הוא מצר על התנהלותו, נוטל אחריות - וכאמור, למד ממנה.

דיון והכרעה

(12) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה..."

(13) הערכים המוגנים: אין להכביר במילים ביחס לאיסור להחזיק נשק שלא כדין. ברי לכל כי מדובר בכלי מסוכן ועלול להמית. מלבד הסיכון הממשי הטמון בשימוש בו בין לפעילות עבריינית בין למעשי טרור, עצם החזקתו, יכולה להביא לכך שהוא יגיע גם לידיים נוספות זולת המחזיק בו מלכתחילה, דבר שמגביר את עוצמת הסיכונים הנשקפים ממנו כלפי שלום הציבור וביטחונם האישי, שלמות הגוף, הרכוש ועיקרון שלטון החוק והסדר הציבורי. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 4 (19.1.2014), נפסק שם:

"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה" (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.6.2013)). אכן, "המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט" (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.7.2013))"

(14) בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.11.2016) נפסק:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה בגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור

וביטחוננו ומחייבות "ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל" (ע"פ 5120/11 שתיוו נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (18.12.2011); ע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2010)). עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (31.7.2013))

(15) וממש בחודשים האחרונים, בית המשפט העליון בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (14.9.2022), העיר - שוב על כך הצורך בהחמרה, בזו הלשון:

"גזר הדין שניתן בעניינו של המשיב, כמו גם גזרי הדין האחרים אשר צוטטו לפנינו על ידי סניגורו, מעידים על כך שמדיניות הענישה בעבירות נשק שבית משפט זה קבע בשורה ארוכה של פסקי דין הופנמה אך באופן חלקי - וחבל שכך"

(16) נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם, כאמור, הודה כי החזיק אקדח במקום מגוריו. הנאשם אינו בעל רישיון להחזיק נשק. אם כן, מעשה זה כשלעצמו הוא חמור. ברי לכל בר דעת שנשק הוא כלי שבכוחו להמית, ואין צורך להרחיב תיאור ביחס לרמת המסוכנות שנשקפת ממעשה כזה. העובדה לפיה לא הייתה כל תחמושת או מחסנית לצדו, אמנם יש בה להקל במעט בחומרת הנסיבות (שכן פוטנציאל השימוש המיידי בכלי זה לא היה מצוי באותה רמה לו היה המצב הפוך), אך החומרה עודנה מצויה ברף גבוה שכן אין זה בלתי מופרך שבסופו של יום המחסנית הייתה מגיעה לנשק או שמא הוא היה מגיע אליה. מטרידים כאן דברי הנאשם לפני שירות המבחן לפיהם הוא פעל כפי שפעל, ערב החיפוש והתפיסה, זאת לבקשת גורם עברייני כאשר אין ביניהם היכרות טובה או בכלל. אף במקרה הפחות חמור (בלשון המעטה) לבחינת התנהגות הנאשם, מדובר בהפעלת שיקול דעת בצורה לקויה מאוד. מכל מקום, הנאשם היה ער היטב לחומרת הדברים וראיה לכך, בעת החיפוש על-ידי השוטרים, הוא זרק את האקדח בשל החשש שמא יאתרו אותו בחזקתו. אם כן, הקלות שבה הגיע הנשק לידי והניסיון (הכושל) שלו להרחיקו ממנו בזמן החיפוש - די באלה כדי ללמדנו על חומרתן של נסיבות הביצוע, אף שלצד הנשק לא הייתה תחמושת.

(17) מדיניות הענישה הנהוגה: בחנתי את הפסיקה אליה הפנו הצדדים, לרבות הפסיקה שהציג בא-כוח הנאשם. לאחר בחינתה ובחינת פסיקה רלבנטית, עולה כי מנעד הענישה הוא רחב אך לצד זאת, בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בעבירות נשק, והדבר בא לידי ביטוי בעונשי מאסר ממושכים. בפסיקת בית המשפט העליון מלפני פחות משנה, בע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 5 (10.5.2022) נפסק כלהלן:

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו (ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 (29.3.2022) (להלן: עניין גנאים)); ע"פ 5522/20 חלייחל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.2.2021) (להלן: עניין חלייחל); ע"פ 4406/19 סובח נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (5.11.2019) (להלן: עניין סובח)). עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע פעילות עבריינית או פעילות טרור (ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 (22.12.2020); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פסקה 10 (8.3.2017)). אך באחרונה עמד בית משפט זה על כך שעבירות אלו הן בבחינת "מכת מדינה" ועל הצורך בהחמרת הענישה בעניין:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...] לנכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...] עניינו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...] ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'" (עניין קדורה, פסקה 6).

בהקשר זה אוסיף כי בחודש דצמבר 2021 קבע המחוקק עונשי מינימום בעבירות נשק, כך שהעונש שיושג בגין עבירות אלו יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין; חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021; עניין קדורה, פסקה 6; ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 [פורסם בנבו] (23.1.2022)). הגם שתיקון זה אינו חל בעניינו של המשיב - שהמעשים שבהם הורשע בוצעו עובר לחקיקתו - הוא משקף את רצון המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות נשק"

נזכיר, העונש שלצד העבירה בה הורשע הנאשם הוא עד שבע שנות מאסר. המאשימה הפנתה (18) "הוראת השעה" מהעת האחרונה, היא תיקון 140 בחוק העונשין, אשר קובע רף מזערי של רבע מהעונש שלצד העבירה. אין מחלוקת כי הוראה זו אינה חלה בעניינו. ואולם, תכלית ההוראה עולה בקנה אחד עם מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק נוכח תופעת האלימות הקשה תוך שימוש בנשק, הגואה בחברה הישראלית בכלל ומכה קשות בחברה הערבית בפרט. בע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (24.10.2021), צוין בזו הלשון:

"לא זו אף זו, גל האלימות הגואה בתוככי המגזר הערבי, מצריך אף הוא מאיתנו להיענות לצו השעה, ולנקוט יד קשה כלפי מבצעי עבירות בנשק; לבטח כך, כאשר בעבירות של סחר בנשק עסקינן, כבעניין דנן"

לקביעת מתחם הענישה ההולם, נתתי את דעתי כאמור לפסיקה אליה הפנו הצדדים ובחנתי פסיקה נוספת. ראו והשוו (כמובן עם השינויים המחוייבים) לפי סדר ערכאה ופרסום: ע"פ 6265/20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.2020); רע"פ 5613/20 אלהוזיל נ' מדינת ישראל (25.8.2020); רע"פ 8730/18 מרשה נ' מדינת ישראל (24.1.2019); רע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל (12.3.2017); עפ"ג (מחוזי י-ם) 11305-09-22 סלאמין נ' מדינת ישראל (22.9.2022); ת.פ. (מחוזי י-ם) 52515-03-20 מדינת ישראל נ' סנדוקה (19.10.2020); עפ"ג (מחוזי מר') 10916-12-21 מדינת ישראל נ' אבו רלחסאן (7.2.2022); עפ"ג (מחוזי חי') 23517-02-20 מדינת ישראל נ' אלכילאני (28.7.2020); עפ"ג (מחוזי חי') 24637-02-20 מדינת ישראל נ' ג'נחאוי (18.5.2020); עפ"ג (מחוזי חי') 52602-12-19 מדינת ישראל נ' ריזק (27.1.2020); עפ"ג (מחוזי י-ם) 37217-03-19 ג'ואברה נ' מדינת ישראל (25.11.2019); ת.פ. (שלום י-ם) 45195-06-22 מדינת ישראל נ' רג'בי (5.11.2020); ת.פ. (שלום י-ם) 24420-01-20 מדינת ישראל נ' אבו סינה (20.10.2020); ת.פ. (שלום י-ם) 40634-03-20 מדינת ישראל נ' מרעב (15.9.2020).

(20) לאחר שנתתי את דעתי לכל האמור לעיל, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירה מושא האישום נע בין 12 חודשי מאסר בפועל עד 30 חודשי מאסר בפועל.

(21) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם בן 36. נשוי, אב משפחה ועובד לפרנסתו. לדבריו, כיום הוא לומד להרחבת ההכשרה המקצועית שלו. הוא נטל אחריות מלאה על מעשהו והביע חרטה מלאה, כל זאת תוך חיסכון בזמנם של העדים, של הצדדים ושל בית המשפט. הנאשם אף הצביע על כך כי במסגרת הפקת הלקחים לאחר המעשה, הוא סייע לחקירת אירוע פלילי אחר. עוד ניתנה הדעת לכך שעד האירוע מושא האישום, הנאשם היה נעדר עבר פלילי. נתתי את דעתי למשך התקופה שבה הנאשם היה שרוי במעצר ולאחר מכן בתנאים מגבילים ועד היום. כל אלה שיקולים לקולת העונש.

(22) מן העבר האחר, לחומרת העונש, הסתבר כי בעודו נתון תחת תנאים מגבילים במסגרת הליך זה, הפר הנאשם את תנאי מעצר הבית ביום 20.5.2021 עת יצא ללא היתר, ולא רק. עת נעצר רכבו לבדיקה במחסום, הוא התחזה כאדם אחר כדי להונות את השוטרת הבודקת. הוא הציג את רישיון הנהיגה של אחיו וטען לפניה שהוא אחיו. רק לאחר שהורתה על מעצרו וכי הבין שהשוטרים אינם מאמינים לו, טען הנאשם כי "הלך לבית חולים שאינו יודע את שמו" (סעיף 6 בכתב האישום בתיק 23005-09-21 - מוצג מא/1). הנאשם הורשע ביום 7.6.2022 על-יסוד הודאתו בהפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) בחוק העונשין, וכן בהתחזות כאדם אחר במטרה להונות, עבירה לפי סעיף 441 רישא בחוק עונשין. לא הוצג לפניי כי נגזר דינו בהליך האחר.

(23) כמובן ולמען הסר כל ספק, אין מענישים את הנאשם בהליך זה בגין ההליך האחר. לצד זאת, לנוכח התנהגותו שעולה מהאישום שבו הודה וזאת רק חצי שנה לאחר תפיסת האקדח בחזקתו וכחודש בלבד לאחר קביעת התנאים המגבילים, בנסיבות אלו, קשה להלום - זאת, בלשון המעטה - את טענתו לפניי וגם בשירות המבחן לפיה הוא למד לקח מ"הטעות" שלו בגינה הורשע בהליך זה. נראה שהנאשם טרם הפנים בצורה אמיתית ומלאה את הפסול במעשיו. במה הדברים אמורים. גם אם נניח כי גם במקרה המאוחר הוא טעה בהפעלת שיקול דעת עת הפר את תנאי מעצרו (מכל מקום לא הוצג לפניי מסמכים רפואיים), הרי באופן דומה למקרה שלפניי שבו הוא ניסה להרחיק את עצמו מהמעשה הפסול (החזקת אקדח) בכך שהוא זרק אותו בעת החיפוש, גם במקרה המאוחר הוא ניסה להרחיק את עצמו מהמעשה הפסול (הפרת הוראה חוקית) בכך שהתחזה לאחר.

(24) בית המשפט ער להמלצת שירות המבחן להימנע מענישה בדמות מאסר של ממש. בחינת שירות המבחן היא שיקומית בעיקרה שעה שבית המשפט רואה את התמונה הרחבה, זכויות הקורבן (ככל שיש), הערכים המוגנים שנפגעו והאינטרס הציבורי. אמנם להמלצת שירות המבחן יש משקל במסגרת כלל השיקולים הרלבנטיים בנושא זה (השוו: רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (29.3.2017)), אך כאמור, "עמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל" (רע"פ 7257/12 סנדרוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (18.10.2012)). במקרה לפניי, אינני סבור כי המלצת שירות המבחן עולה בקנה אחד עם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה.

(25) יותר מזה, בנסיבות המקרה דנן ובהעדר טעמים חריגים, גם לא מצאתי לקולא ממתחם הענישה ההולמת ולהשית עונש שירוצה בעבודות שירות (ראו והשוו: ע"פ 4332/21 עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022); ע"פ 2247/21 מג'אהד נ' מדינת ישראל (10.11.2021); עפ"ג (מחוזי י-ם) 35008-07-22 חסן נ' מדינת ישראל (6.12.2022)).

(26) בשקלול של כל האמור, סביר בעיניי להעמיד את עונשו של הנאשם בתוך השליש התחתון כי אם ברף הנמוך.

סיכום

(27) לאור האמור, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) שלושה-עשר חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם במסגרת הליך זה, מיום 1.11.2020 ועד יום 6.12.2020 (הכל לפי נתוני שירות בתי הסוהר). תחילת ריצוי העונש 4.4.2023.

(ב) שישה חודשי מאסר, שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירת נשק, לרבות העבירה בה הורשע, תוך שלוש שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.

(ג) הנאשם יישא בקנס בסך 2,500 ₪ אשר ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ועוקבים החל מיום 12.3.2023, ובכל יום ה-12 בחודש העוקב. הנאשם מופנה לאתר האינטרנט של המרכז לגביית קנסות לביצוע תשלום הקנס ואפשרויות התשלום מוסברות שם.

(28) הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.4.2023 בשעה 10:00. הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב במועד המוזכר במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק של גזר הדין.

(29) ניתן בזאת צו חילוט או השמדה של הנשק שנתפס במסגרת החקירה מושא הליך זה, זאת לפי שיקול דעת של הקצין המוסמך לכך לפי דין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לשב"ס ולשירות המבחן בהתאם.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.